

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUDELLE

ASIA

Vastine valitukseen, joka koskee Espoon kaupunginhallituksen päätöstä 25.5.2026 § 182, jolla on hylätty kaupunginhallituksen päätöksestä 16.3.2026 § 84 tehdyt oikaisuvaatimukset.

VAATIMUKSET

Espoon kaupunki vaatii, että hallinto-oikeus hylkää valituksen kokonaisuudessaan ja hylkää vaatimuksen oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

PERUSTELUT

1. Päätös ei ole lainvastainen

Kuntalain (410/2015) 135 §:n mukaan kunnan viranomaisen päätöksestä voidaan valittaa vain tietyillä perusteilla, jotka ovat:

- päätös on syntynyt virheellisessä järjestyksessä,
- päätöksen tehnyt viranomainen on ylittänyt toimivaltansa tai
- päätös on muuten lainvastainen.

Valituksessa ei ole esitetty sellaisia perusteita, joiden nojalla valituksen kohteena oleva päätös olisi katsottava kuntalain 135 §:ssä tarkoitetulla tavalla lainvastaiseksi. Päätös on syntynyt laillisessa järjestyksessä, se perustuu kaupungin toimivaltaan eikä asiassa ole tapahtunut menettelyvirhettä.

Asiassa on riidatonta, että voimassa oleva asemakaava mahdollistaa Vanhan Lillhemtintien käyttämisen kaksisuuntaiseen ajoneuvoliikenteeseen.

2. Liikenteenohjauslaitteita koskevaa toimivaltaa on käytetty lainmukaisesti

Tieliikennelain (729/2018) 71 §:n mukaan kunta asettaa kadulle ja muulle kunnan hallinnoimalle tielle liikenteenohjauslaitteen.

Valituksessa katsotaan, että liikenteenohjauslaitteita ei voitaisi käyttää ennen katusuunnitelman hyväksymistä ja kadun rakentamista. Tällaiselle tulkinnalle ei kuitenkaan löydy tukea tieliikennelaista.

Tieliikennelaissa ei säädetä, että liikenteenohjauslaitteiden asettamisen tai liikenteen järjestämisen edellytyksenä olisi hyväksytty tie- tai katusuunnitelma. Liikenteenohjauslaitteita koskeva toimivalta ja kadun suunnittelua ja rakentamista koskeva sääntely ovat toisistaan erillisiä sääntelykokonaisuuksia, joilla on eri tarkoitukset.

Kaupunki on voinut käyttää sille tieliikennelaissa säädettyä toimivaltaa liikenteen järjestämiseksi nykyisessä tilanteessa.

3. Katusuunnitelman puuttuminen ei estä tilapäisiä liikennejärjestelyjä

Alueidenkäyttölain (132/1999) 85 §:n mukaan katu rakennetaan kunnan hyväksymän suunnitelman mukaisesti.

Valituksen kohteena olevalla päätöksellä ei kuitenkaan ole hyväksytty katusuunnitelmaa eikä päätetty kadun lopullisesta toteuttamisesta. Päätöksellä on ratkaistu liikenteen järjestäminen asemakaavan mukaisella katualueella, jossa on jo käytössä oleva tie, siihen saakka, kunnes katualue voidaan toteuttaa lopullisesti.

Katusuunnitelman laatimista koskevat vaatimukset liittyvät kadun lopulliseen rakentamiseen. Nyt kysymyksessä oleva päätös ei koske lopullista kadun rakentamista vaan liikenteen järjestämistä liikenteenohjauslaitteiden avulla.

Päätöksellä ei siten ole ohitettu alueidenkäyttölaissa säädettyä katusuunnittelumenettelyä eikä ratkaistu sellaisia kysymyksiä, jotka kuuluvat myöhemmin laadittavan katusuunnitelman yhteydessä ratkaistaviksi.

4. Päätös toteuttaa voimassa olevaa asemakaavaa

Alueidenkäyttölain 54 §:n mukaan asemakaava laaditaan alueiden käytön yksityiskohtaista järjestämistä varten.

Voimassa olevassa asemakaavassa Vanha Lillhementie on osoitettu katualueeksi, jonka liikenteellinen yhteys on tarkoitettu kaksisuuntaiseksi. Tätä seikkaa valittajatkaan eivät kiistä.

Päätöksellä ei ole poikettu asemakaavasta eikä muutettu asemakaavan sisältöä. Päinvastoin päätöksen tarkoituksena on mahdollistaa asemakaavan mukaisen katualueen käyttö tienä ennen alueen lopullista rakentamista.

Valittajien vaatimus merkitsisi käytännössä sitä, että asemakaavan mukaisen katuverkon toteutuminen estyisi määräämättömäksi ajaksi, vaikka asemakaava on lainvoimainen.

5. Liikennejärjestelyä on pidettävä tilapäisenä

Valittajat katsovat, ettei kysymys ole aidosti tilapäisestä järjestelystä.

Liikennejärjestelyä on päätöksessä nimenomaisesti pidetty tilapäisenä siihen saakka, kunnes alueen lopullinen suunnittelu ja rakentaminen voidaan toteuttaa.

Se, ettei lopullisen toteuttamisen tarkkaa ajankohtaa vielä ole mahdollista määrittää, ei tee järjestelystä pysyvää eikä osoita päätöstä lainvastaiseksi. Järjestelyn tilapäisyys arvioidaan sen tarkoituksen ja oikeudellisen luonteen perusteella, ei yksinomaan sen perusteella, kuinka pitkään järjestely saattaa käytännössä olla voimassa.

6. Riittävä selvitys on ollut käytettävissä

Hallintolain (434/2003) 31 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä.

Päätöksenteossa on ollut käytettävissä asemakaavan valmistelun yhteydessä laadittuja liikenneselvityksiä, vaikutusten arviointeja sekä muuta liikennejärjestelyjen arvioinnin kannalta olennaista aineistoa.

Asiassa on siten ollut käytettävissä hallintolain edellyttämä riittävä selvitys.

Valittajat eivät ole esittäneet sellaista objektiivista selvitystä, jonka perusteella kaupungin käytössä ollutta aineistoa olisi pidettävä olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä.

Mahdolliset yksittäiset ylinopeudet tai muut liikennesääntöjen vastaiset menettelyt eivät osoita päätöksen lainvastaisuutta. Liikennesääntöjen vastainen käyttäytyminen ei ole osoita liikennejärjestelyn olevan lainvastainen.

7. Hallinnon oikeusperiaatteita on noudatettu

Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti sekä käytettävä toimivaltaansa yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Viranomaisen toimien on lisäksi oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

Päätöksen tavoitteena on ollut liikenneverkon toimivuuden turvaaminen sekä voimassa olevan asemakaavan mukaisen katuyhteyden käyttömahdollisuuden järjestäminen.

Ratkaisua ei voida pitää suhteettomana. Päätös ei estä myöhemmin laadittavaa katusuunnittelua eikä rajoita osallisten mahdollisuuksia vaikuttaa varsinaisen katusuunnitelman sisältöön siinä menettelyssä, jota varten laissa on säädetty erilliset osallistumis- ja muutoksenhakekeinot.

8. Kuulemista koskevat väitteet ovat perusteettomia

Vanhan Lillhementintien liikenteellisiä vaikutuksia on käsitelty asemakaavaprosessin yhteydessä, jossa osallisilla on ollut mahdollisuus esittää mielipiteitä, muistutuksia ja hakea muutosta kaavaratkaisuun.

Valituksen kohteena oleva liikenteenohjauslaitteita koskeva päätös ei ole alueidenkäyttölaissa tarkoitettu katusuunnitelman hyväksymispäätös eikä siihen liity vastaavaa erityistä kuulemismenettelyä.

Asiassa ei siten ole tapahtunut sellaista kuulemisvirhettä, joka tekisi päätöksestä lainvastaisen.

9. Korkeimman hallinto-oikeuden aikaisempi ratkaisu ei anna aihetta arvioida asiaa toisin

Valittajat ovat vedonneet Vanhaa Lillhemntintietä koskevaan korkeimman hallinto-oikeuden aikaisempaan ratkaisuun.

Kaupunki katsoo, ettei kyseisestä ratkaisusta voida johtaa yleistä periaatetta, jonka mukaan liikenteenohjauslaitteita ei voida käyttää ennen katusuunnitelman hyväksymistä. Nyt käsiteltävä asia on ratkaistava sen omien tosiseikkojen, voimassa olevan asemakaavan sekä sovellettavan lainsäädännön perusteella.

10. Täytäntöönpanon keskeyttämiselle ei ole perusteita

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 123 §:n mukaan tuomioistuin voi antaa täytäntöönpanoa koskevan määräyksen.

Valittajat eivät ole esittäneet sellaista selvitystä, jonka perusteella liikenteenohjauslaitteita koskevan päätöksen täytäntöönpanosta aiheutuisi sellaista välitöntä tai korjaamatonta haittaa, joka edellyttäisi täytäntöönpanon keskeyttämistä.

Kun otetaan huomioon päätöksen lainmukaisuus ja liikennejärjestelyn merkitys alueen liikenteelliselle toimivuudelle, täytäntöönpanon keskeyttämiselle ei ole perusteita.

11. Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n mukaan asianosainen vastaa lähtökohtaisesti omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Asiassa ei ole perusteita määrätä Espoon kaupunkia korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikuluja.

YHTEENVETO

Kaupunginhallituksen päätös liikenteenohjauslaitteiden asettamisesta on syntynyt laillisessa järjestyksessä, perustuu kaupungin toimivaltaan eikä ole muutoinkaan lainvastainen. Päätös on kuntalain 135 §:ssä tarkoitetulla tavalla lainmukainen eikä sen kumoamiselle ole perusteita.

Valitus tulee hylätä kokonaisuudessaan.